

baggrund allerede i folkeskolen får en forståelig belæring om dansk kultur, synet på den personlige frihed og kønnenes ligestilling samt de frie omgangsformer kønnene imellem og danskernes syn på voldtægtsforbrydelser.

Forslagsstillerne vedkender sig politiforliget, men havde gerne set, at der var blevet afsat ressourcer til en reel og mærkbar udvidelse af politistyrken til patruljering. Det er forslagsstillernes opfattelse, at en større risiko for opdagelse sammen med risikoen for en markant straf har en præventiv virkning. Forslagsstillerne vil derfor fortsat arbejde for, at politistyrken udvides og den bestående styrke effektiviseres med henblik på frigørelse af personale til patruljering.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre på afgrænsningen af, hvilke forbrydelser der skal henføres under de enkelte bestemmelser.

2. Vold

Nærværende lovforslag tilsigter som nævnt en generel forhøjelse af de konkrete udmålte straffe i alle voldssager og dermed at fremhæve samfundets afsky for forbrydelserne og understrege hensynet til offeret.

Frygten for vold er et reelt samfundsproblem. Forslagsstillerne finder, at det enkelte menneskes ret til frit at færdes uden at blive overfaldet er en grundlæggende ret, som straffeloven bør afspejle.

Forslagsstillerne ønsker særligt at fremhæve, at der med skærpelsen i strafferammen i straffelovens § 244 tilsigtes en særlig markant skærpelse af straffen i de tilfælde, hvor volden sker fuldkommen uprovokeret mod et offer, som voldsmanden ikke har haft forudgående kontakt med.

Forslagsstillerne ønsker i den forbindelse at fremhæve, at vold på åben gade mod et ukendt offer, uanset voldens karakter og grovhed i øvrigt og uanset skadens art, alt andet lige skal udløse en markant strengere ubetinget fængselsstraf end efter hidtidig retspraksis. Der er for lille afstand mellem stafniveaet for værtshusvold og vold på åben gaden mod tilfældigt forbipasserende.

Det anføres ofte, at strafferammerne er gode nok, men at domstolene ikke udnytter dem. Da forslagsstillerne ønsker at videreføre princippet om, at den lovgivende magt ikke skal lovgive for konkrete sager og ikke gennem straffeloven ønsker at give direktiver, der indsnævrer domstolenes mulighed for konkrete afgørelser, kan formålet, at få udmålt højere straffe, bedst gennemføres gennem forhøjelse af strafferammerne. Derved pålægges det domstolene generelt at hæve straffene.

Ofte oplyses det, at lægdommerne bliver bløde i knæene, når de får sagen ind under huden.

I B.T. den 15. juni 2000 udtaler landsdommer Niels Johan Petersen således bl.a.: »Når du hører om en voldsmand, der står og tramper rundt på en liggende mands hoved med en stor beskidt støvle med jernbeslag, så er det forfærdeligt og det burde koste mere. Jeg er ganske enig i, at man i nogle sager har været meget milde over for voldsmand. En del af forklaringen er, at mange nævninge og domsmænd bliver bløde, når de får sagen ind under huden.....Der kan f.eks. være tale om en murerlærling, der har begået vold. Hans mester vil gerne have ham tilbage....I den proces kan forbrydelsens konsekvenser for ofret komme til at blegne for meget....Vi skal passe på, at den side af sagen ikke kommer til at spille en for stor rolle for os....«.

Forslagsstillerne deler landsdommerens udtalelser. Der er en tilbøjelighed til, at der i højere grad fokuseres på gerningsmanden, uden at man generelt tillægger den krænkelse, et voldsoffer altid lider, den fornødne vægt.

Forslagsstillerne deler tillige statsministerens opfattelse, som den kom til udtryk i nytårstalen i 1997, hvor statsministeren sagde: »Vi vil ikke finde os i det«. Denne udtalelse blev fulgt op af et i dagspressen omgående givet løfte fra justitsministeren om, at strafferammerne skulle hæves. På grund af De Radikales modstand blev dette løfte dog aldrig indfriet, og regeringen fremsatte i foråret 1997 en stærkt barberet voldspakke uden en egentlig forhøjelse af strafferammerne i straffelovens §§ 244-246. Regeringens forslag til ændringer i straffeloven var mest kosmetik, og regeringen måtte da også på forslagsstillernes forespørgsel erkende, at stramningerne kun ville vedrøre ganske få voldssager.

Samtidig ønsker forslagsstillerne at understrege og fastholde regeringen på målsætningen om en hurtig behandling af voldssager både hos politi, anklagemyndighed og domstole fulgt op af hurtig indsættelse til afsoning.

Forslagsstillerne finder det ikke tilfredsstillende, at målsætningen ikke er opfyldt.

3. Voldtægt

Voldtægt er den forbrydelse, der mest af alt kræver et andet menneskes integritet. Det drejer sig om noget så vigtigt som det enkelte menneskes frihed, værdighed og tryghed. Et voldtægtsoffer er skadet for livet. Forslagsstillerne finder, at strafudmålingen i voldtægtsager generelt er for lav.